

O Vrijheid, zo geliefd van 't menschelijk geslacht!
O Vrijheid, die voor de onbepaalde magt,
Verr' van ons af, moet onder 't dwangjuk zwichten!
Regeer altoos in dit Gemeentebest;
Hou eeuwig uwen troon gevest
In mijner Vrienden hart, ja zelfs in mijn gedichten.
1737

Omdat Musschenbroek een wereldberoemdheid is geven we hier ook zijn kinderlijke versregeltjes een plaats:

's LANDS BLIJDSCHAP.

Daar wetenschap en wijsheid bloejen,
Daar deugd en godvrucht wakker groejen,
Daar eendracht en gerechtigheid
Regeeren, is het Land verblijd.
Utrecht, A^o 1737.

P. M.

Van den Rotterdamschen rector der Latijnsche school, Janus Jensius, staat er dit versje:

Sijt waaksaam en gezond van sinnen,
Niet ligtgeloovig op een schijn:
So suld ge meest goed gaaren spinnen,
En allerminst bedrogen sijn.
Rotterdam, 27 van Lowmaand 1743.

Willem van Haren, de dichter van „Het Menschelijk Leven”, stelde dit distichon:

De Weetenschap is meer dan scepters te waardeeren,
En blijft onwrikbaar staan daar Tronen ommekeeren.
Hage, 30 Nov. 1743.

Om deze opsomming te eindigen moge hier nog het gedicht worden aangehaald van Lucretia Wilhelmina van Merken, die in het woelige jaar 1748 te Amsterdam de volgende dichtregels schreef:

Gelukkig is hij, die wanneer het oproer woedt
Den snellen voortgang stuit van 't rot der plonderaeren,
Nog veel gelukkiger, die heer van zijn gemoed,